Offshore Temlikinde Zamanaşımı

MAHKEME	KARAR TARİHİ	SONUÇ
Yargıtay 11. Hukuk Dairesi	24.09.2026	Onama

ESAS NO	KARAR NO	İLGİLİ HÜKÜMLER
2026/608	2026/5011	TBK 154/2, HMK 150/7, HMK 353/1-b-1, HMK 370/1

ÖZET

1999'da yatırılıp kıyı bankasına aktarılan 75.000 USD mevduat için temlik alanın 2019'da açtığı dava zamanaşımından reddedildi. Yargıtay, temlik edenin 2013'te açıp açılmamış sayılan davasının HMK 150/7 gereği süreyi kesmediğini, sürenin zaten dolduğunu belirterek onadı.

Bu kararın özeti ve değerlendirmesi
savun.av.tr/offshore-temlikinde-acilmamis-dava-zamanasimi-2026-5011/ →

Karar metni

Yargıtay Karar Arama sisteminde yayımlandığı hâliyle, değiştirilmeden aktarılmıştır. Taraf adları kaynakta anonimdir.

11. Hukuk Dairesi 2026/608 E. , 2026/5011 K.

"İçtihat Metni"

MAHKEMESİ : İstanbul Bölge Adliye Mahkemesi 14. Hukuk Dairesi

SAYISI : 2025/1515 Esas, 2025/1728 Karar

İLK DERECE MAHKEMESİ : İstanbul 6. Tüketici Mahkemesi

SAYISI : 2023/21 E., 2023/229 K.

Bölge Adliye Mahkemesi kararı davacı vekili tarafından temyiz edilmekle; temyiz şartı ve diğer usul eksiklikleri yönünden yapılan ön inceleme sonucunda, temyiz dilekçesinin kabulüne karar verildikten ve Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan rapor dinlendikten sonra dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

KARAR

I. DAVA

Davacı vekili dava dilekçesinde; dava dışı temlik eden ...'in ... A.Ş.'nin ... Şubesine 05.11.1999 tarihinde 20.000,00 USD, 08.11.1999 tarihinde ise 55.000,00 USD mevduatını vadeli olarak

yatırdığını, yatırılan tutarlardan 1.252,00 USD'nin 08.12.1999 tarihinde çekildiğini, ...'in alacaklarını ...'a, anılan kişinin de alacağını müvekkiline temlik ettiğini, 21.12.1999 tarihinde ... A.Ş.'nin yönetimine el konulduğunu, yönetiminin TMSF'ye devredildiğini, mevduatın ... Ltd. unvanlı kıyı bankasına aktarıldığının öğrenildiğini, kıyı bankasındaki mevduatlarının sigorta kapsamı dışında bulunduğu gerekçesi ile ödeme yapılmadığını, mevduatın ... A.Ş.'nin hukuki sorumluluğunda olduğunu, ... A.Ş. ve ... A.Ş.'nin ... Bank A.Ş. ile birleştirilmek suretiyle faaliyetine ... Bank A.Ş. olarak devam ettirdiğini, ... A.Ş. yöneticilerinin haksız fiil nedeniyle yargılanarak mahkum edildiklerini, yapılan işlemlerin kanuna karşı hile yolu kullanılarak ve bankalar aracı kılınmak suretiyle dolandırıcılık olduğunu ve suçun tüzel kişiliğe sahip bankanın aracı kılınarak işlendiğini ileri sürerek yatırılan mevduatın avans faiziyle birlikte tahsiline karar verilmesini talep etmiştir.

II. CEVAP

1.Davalı vekili cevap dilekçesinde; daha önce aynı alacak hakkında temlik edenlerce İstanbul 33. Asliye Ticaret Mahkemesinin 2013/88 E. sayılı dosyasında açılan davanın işlemden kaldırıldığını, ... A.Ş., ... Bankası A.Ş., ... Bankası ... A.Ş, ... T.A.Ş. ve ... T.A.Ş.'nin devir ve birleşme suretiyle ... A.Ş. bünyesinde birleştirildiğini ve daha sonra ...'ın hisselerinin 09.08.2001 tarihinde TMSF ile ... arasında akdedilen hisse devir sözleşmesi ile ...'a devredildiğini, devir sözleşmesi ile TMSF'nin devir öncesi borçlardan kaynaklanan sorumluluğu üstlendiğini, müvekkilinin borcun tarafı olmadığından taraf değişikliği ile husumetin TMSF'ye yöneltilmesi gerektiğini, kanun gereğince de TMSF'nin borcu üstlendiğini, davanın zamanaşımı ve hak düşürücü süre geçtikten sonra açıldığını savunarak davanın reddini istemiştir.

2.Feri Müdahil ... vekili dilekçesinde; davalının atıfta bulunduğu 18.06.2001 tarihli hisse devir sözleşmesinin yurt dışında bulunan ... Bank ... ile imzalandığını, sözleşmenin müvekkilini cevap dilekçesinde belirtilen şekilde yükümlülük altına sokmadığını, TMSF'ye devir olunan bankaların off shore hesapları nedeniyle zarara uğrayan mudilerin açtığı tazminat davalarında, TMSF'nin borcu üstlendiğini açıkça beyan ettiğini, bu nedenle borcu üstlenen sıfatıyla TMSF aleyhine hüküm kurulduğunu savunarak davanın reddini istemiştir. 3.Feri Müdahil TMSF vekili dilekçesinde; davanın on yıllık genel zaman aşımından sonra açıldığını, hak düşürücü sürenin geçtiğini, davacının parasını iradesiyle ... Ltd'ye yatırdığını, bankanın da davacının irade ve istemi doğrultusunda havale işlemlerini gerçekleştirdiğini, davacının serbest iradesiyle daha fazla faiz getirisi sağlayan bir yatırım alternatifi olarak kıyı bankacılığını tercih ettiğini, bankaca davacının iradesi dışında bir işlem yapılmadığını, ... ile ... Ltd.'nin farklı tüzel kişilikler olduğunu, aralarında herhangi bir organik bağ bulunmadığını savunarak davanın reddini istemiştir.

III. İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile Yargıtay İçtihadı Birleştirme Hukuk Genel Kurulunun 22.04.2022 tarihli, 2021/7 E., 2022/2 K. sayılı kararı gereğince, mudilerin off shore alacaklarının tahsiline yönelik açtıkları davalarda zamanaşımının başlangıcının tespitinde off shore hesabına aktarma tarihinin esas alınacağı, davacının 05.11.1999 tarihinde yatırdığı paranın off shore hesabına aktarıldığı, dava ise 20.09.2019 tarihinde açıldığından on yıllık

zamanaşımı süresinin dolduğu gerekçesiyle davanın zamanaşımı nedeniyle reddine karar verilmiş, hüküm, davacı vekilince istinaf edilmiştir.

IV. İSTİNAF

Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile Yargıtay 11. Hukuk Dairesinin 2021/3387 E., 2022/9135 K. sayılı emsal karar içeriği de gözetildiğinde; mudilerin off shore alacaklarının tahsiline yönelik açtıkları davalarda zamanaşımının başlangıcının tespitinde off shore hesabına aktarma tarihinin esas alınacağı, daha önceden temyiz incelemesinden geçmiş dosyalar bakımından içtihadı birleştirme kararının, usuli kazanılmış hakkın istisnalarından biri olduğu, zamanaşımına ilişkin temyiz itirazları konusunda bir değerlendirme yapılması ve davalı tarafça zamanaşımı hususunda bir temyiz sebebi ileri sürülmemiş olsa dahi, feri müdahil tarafından temyiz nedeni olarak getirilmek kaydıyla davalı yönünden zamanaşımı incelemesinin yapılması, dava konusu olay bakımından ceza mahkemesince banka yöneticilerinin eyleminin dolandırıcılık olarak nitelendirildiği gözetilerek uzamış ceza zamanaşımı süresinin bu suça göre belirlenmesi ve uzamış ceza zamanaşımı süresinin on yıllık zamanaşımı süresinden kısa olması halinde her halükarda on yıllık zamanaşımı süresinin esas alınması, zamanaşımı durduran ve kesen sebeplerden davacı tarafça daha önce açılmış olan bir dava bulunması halinde zamanaşımı süresinin, o davanın kesinleşme tarihinden itibaren on yıl olarak kabul edilmesi gerektiği, davacının, bankaya 05.11.1999 yılında para yatırdığı ve aynı yıl paranın off-shore hesabına aktarıldığı, eldeki davanın ise 20.09.2019 tarihinde on yıllık zamanaşımı süresinden sonra açıldığı, dosya kapsamındaki delillerden, zamanaşımı süresini kesen veya durduran bir neden bulunmadığı gerekçesiyle davacı vekilinin istinaf başvurusunun esastan reddine karar verilmiş, karar, davacı vekilince temyiz edilmiştir.

V. TEMYİZ

A. Dava ve Hukuki Nitelendirme

Dava, dava dışı ... hesabına aktarılan mevduatın faiziyle birlikte tahsili istemine ilişkindir

B. Değerlendirme ve Gerekçe

Yapılan yargılama ve saptanan somut uyuşmazlık bakımından uygulanması gereken hukuk kuralları gözetildiğinde İlk Derece Mahkemesince verilen kararda bir isabetsizlik olmadığının anlaşılmasına, davacının zamanaşımı süresinin dolmadığı yönündeki temyiz itirazları yönünden, dava açılması 6098 sayılı Türk Borçlar Kanunu'nun 154/2 hükmü uyarınca zamanaşımını kesen sebeplerden olduğundan zamanaşımı süresinin başlangıcının temlik edenin açtığı dava tarihi olması gerekmesine, temlik edenin açtığı bu davanın açılmamış sayılmasına karar verilmesiyle 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun (HMK) 150/7 hükmü uyarınca talebin dahi vaki olmamasına, dolayısıyla zamanaşımını kesen sebebin bulunmamasına, kaldı ki temlik eden tarafından davanın açıldığı 28.03.2013 tarihi itibariyle de zaten zamanaşımı süresinin dolmuş bulunmasına göre yapılan istinaf başvurusunun HMK'nın 353/1-b(1) hükmü uyarınca Bölge Adliye Mahkemesince esastan reddine ilişkin kararın usul ve yasaya uygun olduğu kanısına varıldığından Bölge Adliye Mahkemesi kararının onanmasına karar vermek gerekmiştir.

VI. SONUÇ: Yukarda açıklanan nedenlerle, davacı vekilinin temyiz itirazlarının reddi ile Bölge Adliye Mahkemesince verilen kararın HMK'nın 370/1 hükmü uyarınca ONANMASINA, aynı Kanun'un 372. maddesi uyarınca işlem yapılmak üzere dava dosyasının İlk Derece Mahkemesine, kararın bir örneğinin Bölge Adliye Mahkemesine gönderilmesine, 6502 sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanun'un 73/2 hükmü gereğince Tüketici Mahkemelerinde tüketici tarafından açılan davalar harçtan muaf olduğundan, davacıdan alınan temyiz başvuru harcı ve temyiz ilam harcının isteği halinde temyiz eden davacıya iadesine, 24.09.2026 tarihinde kesin olarak oy birliğiyle karar verildi.